

YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ, SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

TEZSİZ YÜKSEK LİSANS

**BASIN ÖZGÜRLÜĞÜ KAPSAMINDA KAMUYA MAL OLMUŞ KİŞİLERLE
İLGİLİ YAPILAN YAYINLAR**

Hazırlayan : İskender Okan ARAS

Dersin Sorumlusu : Prof.Dr. Seldağ Güneş Peschke

Ankara 2016

İÇİNDEKİLER

KISALTMALAR	2
GİRİŞ	3
BİRİNCİ BÖLÜM	
KİŞİLİK HAKKI	4
a- Genel Olarak	4
b-Kişilik Hakkının Özellikleri	4
İKİNCİ BÖLÜM	
KAMUYA MAL OLMUŞ KİŞİLERİN KİŞİLİK HAKKI	5
I- KAMUYA MAL OLMUŞ KİŞİ	5
II- KAMUYA MAL OLMUŞ KİŞİLERİN HAKLARINA YÖNELİK SALDIRILAR	5
SONUÇ	8
Kaynakça	9
EKLER	
Konu ile ilgili Yargıtay karar örnekleri	9

KISALTMALAR

E.	: Esas
HD	: Hukuk Dairesi
K.	: Karar
S.	: Sayı
Yarg.	: Yargıtay
vb.	: ve benzeri

I- GİRİŞ

Basın özgürlüğü ilkesi, Anayasanın vazgeçilmez kuralıdır. Bu özgürlüğün amacı; doğru ve gerçek bilgileri kamuoyuna ulaştırmaktır. Özgürlükçü, insan haklarına dayanan demokratik devletlerde, halkın devlet yönetimine katılımının amacına uygun bir şekilde sağlanmasının özgür bir basınla mümkün olabileceği öğretiler de belirtilmiştir.

Yaptığı görev nedeniyle basına, "haber verme hakkı ve görevi" ile "denetim ve eleştirme" hakkı ve görevi tanınmıştır¹. Basın özgürce haber toplayabilmeli, bunları yorumlayabilmeli ve eleştirebilmeli, haber, eleştiri ve yorumları basabilmeli ve yayabilmelidir². Basının işlevini yerine getirebilmesi için bir çok uluslararası belgede ve bir çok devletin anayasasında basın özgürlüğü düzenlenerek güvence altına alınmıştır.

1982 tarihli Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nda da, basın özgürlüğü, anayasanın "Temel Haklar ve Ödevler" başlığını taşıyan ikinci kısmında yer almış ve "Kişinin Hakları ve Ödevleri"ne ilişkin ikinci bölümünde 28-32 maddeler arasında düzenlenmiştir. Bundan başka Anayasanın 22. maddesinde "Haberleşme Hürriyeti", 25 ve 26. maddelerde "Düşünce ve Kanaat Hürriyeti" ile "Düşünceyi Açıklama ve Yayma Hürriyeti" yer almıştır.

1982 Anayasası'nda basın özgürlüğünü güvence altına alan hükümler öngörüldüğü gibi, basın özgürlüğünü sınırlayan hükümler de öngörülmüştür. Bu sınırlamalar arasında özel hukuk açısından en önemlisi, kişilik hakkı yönünden getirilen sınırlamadır. Basın özgürlüğü gibi, kişilik hakkı da bir temel hak olarak Anayasada birçok hükümle güvence altına alınmıştır. Anayasada güvence altına alınan temel hak ve özgürlüklerin birçoğu, kişilik hakkının kapsamına giren değerleri koruyan düzenlemeler içermektedir.

Basın özgürlüğü sınırsız olmayıp, yayınlarında Anayasanın Temel Hak ve Özgürlükler bölümü ile Türk Medeni Kanununun 24 ve 25. maddesinde yer alan ve yine özel yasalarla güvence altına alınmış bulunan kişilik haklarına saldırıda bulunulmaması da yasal ve hukuki bir zorunluluktur.

Basın özgürlüğü ve bu özgürlüğün bir sınırı olan kişilik hakkı konusu çok kapsamlı olup, bu çalışmada sadece, basın özgürlüğü kapsamında, kamuya mal olmuş kişilerle ilgili yapılan yayınlar ve bu yayınlar nedeniyle meydana gelen uyuşmazlıklar inceleme konusu yapılmıştır.

1 Mehmet Beşir Acabey, Basın Özgürlüğü ve Bu Özgürlüğün Bir Sınırı Olarak Kişilik Hakkı, s.4

2 İçel/Ünver, s.113

BİRİNCİ BÖLÜM

KİŞİLİK HAKKI

a- Genel Olarak

Kişilik haklarının öğretide çeşitli tanımları yapılmıştır. Örneğin kişilik hakları; para ile ölçülemeyen, manevi bir değere sahip ve kişilerin manevi kişisel değerleri üzerinde (onur ve saygınlık, özgürlük, ehliyet gibi) geçerli olan haklar olarak tanımlanmıştır. Yine bu tanımları yapan yazarlara göre; kişilik parçalara ayrılamayan bir bütündür ve hukuk düzeni bu bütünlük üzerindeki hakkı korur. Bir tek kişilik hakkı vardır ve bu hak bütün kişisel değerler üzerinde geçerli olan bir haktır. Kişisel değerler üzerinde geçerli tek tek haklardan söz edilebilir, ancak bunların kişilik hakkı olarak adlandırılması doğru değildir. Kişilik hakkı, kişisel değerler üzerindeki bu tek tek hakların kaynağını, kökenini oluşturur. Kişisel değerler üzerindeki haklardan her biri, kişilik hakkının bir parçasını, bir yönünü teşkil eder ve bunlara yapılan bir saldırı kişilik hakkına yapılmış sayılır³.

b- Kişilik Hakkının Özellikleri

aa- Kişilik hakkı mutlak haklardandır. Bu nedenle herkese karşı yöneltilmesi mümkündür.

bb- Kişilik hakkı tekeldi (inhisari) bir haktır⁴. Kişilik hakkı, kişinin doğumuyla kazanılır ve ölümle sona erer. (Tüzel kişilerde, tüzel kişiliğin sona ermesiyle sona erer.) Tekeldi bir hak olduğu için, başkasına devredilemez, haczedilemez ve iflas masasına girmez. Kişilik hakkının mirasçılara geçmesi de mümkün değildir. Ancak Türk Medeni Kanunu'nun 25/4 maddesinde yer alan şartların varlığı halinde, kişilik haklarının ihlali nedeniyle doğacak manevi tazminat isteme hakkı (kişilik hakkının ihlali nedeniyle doğacak parasal sonuçlar) mirasçılara geçebilir.

TMK'nun 25/4. maddesi şöyledir; Manevi tazminat istemi, karşı tarafça kabul edilmiş olmadıkça devredilemez; mirasbırakan tarafından ileri sürülmüş olmadıkça mirasçılara geçmez.

Türk Borçlar Kanunu'nun 58. (818 sayılı BK'nun 49.) maddesi uyarınca; "şahsiyet hakkı hukuka aykırı bir şekilde tecavüze uğrayan kişi, uğradığı manevi zarara karşılık manevi tazminat namıyla bir miktar para ödenmesini dava edebilir.

cc- Kişilik hakkından feragat etmek mümkün olmadığı gibi, yasaya ve genel ahlaka aykırı olarak sınırlandırılması da mümkün değildir. (MK'nun 23. maddesi)

dd- Kişilik hakkı malvarlığı hakkı değil, bir kişi varlığı hakkıdır. Kişilik hakkının kapsamına giren, yaşam, sağlık, beden bütünlüğü, onur ve saygınlık, giz çevresi gibi kişisel değerler parayla ölçülemeyecek değerlerdir⁵.

3 Aydın Zevkliler, Kişilik Hakları, s.266, Zevkliler/cabey/Gökyayla, s. 397

4 Aydın Zevkliler, Kişiler Hukuku, s.268

5 Mehmet Beşir Acabey, Basın Özgürlüğü ve Bu Özgürlüğün Bir Sınırı Olarak Kişilik Hakkı, s.15

İKİNCİ BÖLÜM

KAMUYA MAL OLMUŞ KİŞİLERİN KİŞİLİK HAKKI

I- KAMUYA MAL OLMUŞ KİŞİ

Yaşam, sağlık, vücut tamlığı gibi kişisel değerlere yönelik saldırılar açısından kişinin toplumdaki statüsünün önemli olmamasına rağmen, şeref, haysiyet, özel yaşam, gibi kişisel değerlere yönelik saldırıların hukuka aykırı sayılıp sayılmayacağı konusunda, kişinin toplumdaki statüsüne bağlı olarak bir ayırım yapıldığı görülmektedir. Buna göre kişiler, kamuya mal olmuş kişiler ve kamuya mal olmamış kişiler olarak ikiye ayrılmakta ve kamuya mal olmuş kişilerin kişilik haklarının korunma alanı, kamuya mal olmamış kişilere nazaran daha dar tutulmaktadır.

Kamuya mal olmuş kişiler, sosyal veya siyasal durumları, meslekleri veya sanat, bilim, ekonomi, spor gibi alanlardaki faaliyetleri nedeniyle sürekli olarak kamuoyunun dikkatini ve ilgisini çeken kişilerdir. Sanatçılar, sporcular, bürokratlar, siyasi parti liderleri, milletvekilleri, sendika başkanları kamuya mal olmuş kişilere örnek olarak gösterilebilir.

II- KAMUYA MAL OLMUŞ KİŞİLERİN HAKLARINA YÖNELİK SALDIRILAR

Her ne kadar, toplum içindeki yeri ne olursa olsun, herkes kişilik hakkının dışarıdan gelebilecek tecavüzlere karşı korunmasını isteyebilecek ise de, kamuya (topluma) mal olmuş kişilerin özel hayatlarının (veya resimlerinin) yayınlanmasında, diğer kişilere kıyasla daha geniş bir imkan bulunduğu kabul edilmektedir. Basının, eleştiriler vasıtasıyla, tanınmış kişilerin hayat alanlarına müdahale edebilecekleri kabul edilse de, bu durum, ancak kişilerin toplumda işgal ettikleri veya edecekleri görevleriyle bağlılık içinde olduğu oranda mümkündür. Bu sebeple, kişilerin kamuda üstlendikleri görevleri ne kadar önemliyse, haklarında yapılan eleştirilerin de, o kadar yoğun ve gerektiğinde sert olabileceği kabul edilmektedir. Çünkü, basının kişilik haklarına karşı bulunduğu müdahalelerin meşru sayılmasındaki nihai amaç, ilgili bilgilerin temin edilmesiyle, toplumun bundan elde edeceği üstün kamu menfaatidir⁶.

Hukuka uygunluk sebeplerinden kamu yararının, kişilik hakkına ihlal oluşturan basın açıklamalarını meşru kılacağı, Yargıtay 4'üncü Hukuk Dairesi 27.2.1990 tarihli kararından da anlaşılmaktadır. İlgili kararın metninde *"davacı tamamen kendi yarattığı bu ortamın basın yoluyla eleştirilmesine katlanmak zorundadır...Kişilerin basın tarafından ele alınıp kınanmasında toplum yararı vardır... Gazete tarafından ayıplanmasının da eleştirilecek yanı olmamalıdır. O halde, dava konusu olan yazı gerçek olaylara dayandığından, böyle bir olayın basın yoluyla kamuoyu önünde tartışılmasında kamu yararı vardır"* ifadeleri yer almıştır⁷.

Mevzuatımızda resim hakkında FSEK'te özel bir düzenleme yer almaktadır. "resim ve portreler" başlıklı FSEK m. 86'ya göre devletin siyasi ve toplumsal hayatında rol oynayan kişilerin katıldıkları resmi geçit, tören veya genel toplantılar ve günlük olaylara ilişkin resimlerle radyo ve film haberlerinin yayınlanabilmesi için rızalarının alınmasının şart olmadığı belirtilmiştir. Bu düzenlemeden de anlaşıldığı üzere, halkın gözü önünde olan ses ve sinema sanatçıları, yazar,

⁶ Aslı Açıkgöz, Basın Yoluyla Gerçekleşen Kişilik Hakkı İhlallerinin Unsurları, s.96

⁷ Aslı Açıkgöz, Basın Yoluyla Gerçekleşen Kişilik Hakkı İhlallerinin Unsurları, s.97, Yargıtay 4. HD, 27.02.1990, 1989/10681 E. 1775 K.

bilim adamı, sporcu, iş ve siyaset adamlarının resimlerinin çekilip, basın tarafından yayınlanması için, her zaman onlardan izin alınması gerekmez. Bununla birlikte, yine aynı maddenin son paragrafında, çekilen fotoğrafların kamuya sunumu sırasında, ilgili kişilerin kişilik hakkının ihlal edilmemesi gerektiği "yayının caiz olduğu hallerde de Türk Medeni Kanunu'nun 24 üncü madde hükmü saklıdır" ifadesiyle ayrıca belirtilmiştir. Böylece, basına tanınan bu yayın serbestisinde dahi, görevi sırasında, ilgili kişilerin hayat alanlarına, haksız şekilde müdahale oluşturabilecek davranışlardan kaçması gerektiğine dikkat çekilmiştir.

Toplum hayatında yer alan kişilere ilişkin yapılan haberlerin yayınlanması, ancak bu kişilerin toplum içindeki rolleri bakımından faydalı olduğu ölçüde mümkündür. Örneğin, bir kamu görevlisinin sırf idari bir görevde bulunması, onun özel hayatına müdahale edilebilmesi için yeterli bir sebep oluşturmaz. Benzer şekilde, bir devlet memurunun cinsel hayatındaki faaliyetlerinin öğrenilmesi, kamuya bir fayda sağlamayacağından, bu tür olay ve faaliyetlerin haber konusu yapılarak, basında yer alması hukuka aykırılık taşır. Kural olarak, kişi, toplumda ne kadar tanınmış olursa olsun, onun cinsel ve duygusal hayatının kesinlikle kamuya açıklanamayacağı yönünde doktrinde fikir birliği bulunmaktadır. Ancak bununla birlikte kişinin, devlet memuru mevkinin kendisine sağladığı yetkileri suistimal ederek, cinsel hayatına ilişkin faaliyetlerde bulunduğu takdirde, bu durumun ayrı olarak değerlendirilmesi gerekir⁸.

Kişinin aile içi yaşantısı, sorun veya geçimsizliklerinin basın tarafından haber konusu yapılmasında herhangi bir kamu yararı bulunmadığından, bunlar, kişiye kalması gereken hususlardandır⁹.

Kamuya mal olmuş kişilerin özel yaşamları, ancak topluma mal oldukları derecede sınırlanabilir. Örneğin, kamuya mal olmuş bir siyasetçinin, rızası olmadığı halde, tatil kıyafeti olan mayo ile resminin çekilip yayımlanmasında ve mayosunun moda ya uygun olup olmadığı hususunda basında yorum yapılmasında kamu menfaati olduğu düşünülemez. Ancak, aynı olayda resmi çekilen kişinin ünlü bir stilist olduğunu düşünürsek, farklı bir sonuca varabiliriz. Örneğin, kamuya mal olmuş bir stilist/modacı, kamuya yansıyan demeçlerinde insanları sıradan ve zevksiz giyindiklerinden bahisle sürekli eleştiriyorsa, söz konusu stilist/modacının beyanlarına aykırı şekilde giyinerek market alışverişine gittiği esnada resminin çekilerek, rızası dışında yayımlanmasında kamu menfaatinin olduğu düşünülebilir. Çünkü, yukarıda belirtildiği üzere, bu kişi işindeki beyanları ve davranışları ile "topluma mal olduğu derecede" özel yaşamının sınırlanmasına kendisi yol açmıştır kanaatindeyim.

Bununla birlikte, hemen belirtelim ki, kişilerin belirli bir dereceye kadar, haklarında çıkan haberlere hoşgörü göstermelerinde kabul edilen ölçü, onların kamuya mal oluş derecesiyle doğru orantılıdır. Yoksa, bu kişilerin toplum içinde belli bir şöhrete sahip olmaları, onların özel yaşamlarının bütün detaylarıyla basında yer almasını gerektirmez.

Ancak, özellikle magazin basınında, toplumda tanınmış kişilerin rızaları alınmadan ve herhangi bir haber niteliği taşıyamamasına rağmen, özel hayatlarının haber konusu yapıldığı sıkça görülmektedir. Basın organları, hukuka uygunluk sebeplerinden kamu yararı ya da kamu ilgisinin varlığı bahanesini ileri sürerek, kişilik hakkına kolayca müdahale etme imkanı bulabilmektedirler.

Yargıtay kararlarında, kamuya mal olmuş kişilerin yaşantılarına dair hemen her şeyin, toplum tarafından merak edildiği gerçeği *"bu özellikle gerçek anlamda eleştiri alanından en bayağı dedikodu konularına kadar her olay haber olarak basında yer almaktadır"* ifadesiyle ortaya konulmuştur¹⁰. Bu durum, magazin basınında yer alan kişilerin özel hayatları hakkında yapılan

8 Aslı Açıkgöz, Basın Yoluyla Gerçekleşen Kişilik Hakkı İhlallerinin Unsurları, s.101

9 Kılıçoğlu, Hukuksal Sorumluluk, s.162

10 Yarg. 4. HD., 12.7.1974, E. 6768, K. 4663, Avşar/Öngören, s. 86, Aslı Açıkgöz, Basın Yoluyla Gerçekleşen Kişilik

Yargıtay tarafından da kabul edildiği üzere, kamu yararı veya kamu ilgisi adı altında, çoğu zaman halkın gereksiz merak duygularını tatminden öteye gitmeyen magazinsel haberlerin yayınlanmasına izin verilmemelidir. Yargıtay 4. Ceza Dairesi'nin 13.04.1999 tarihli, 1998/2581 E., 1998/3349 K. sayılı kararında, dava konusu bir magazin yazısının objektif sınırlara uygunluğunun, okuyucunun gereksiz merak duygularını doyurmaktan öte, bilinmesinde kamu yararının bulunup bulunmadığının ve yazıdaki küçük düşürücü suçlamaların gerekliliğinin yeterince tartışılmadan, yazının sırf magazin haber olduğu gerekçesiyle hukuka uygun sayılamayacağını belirtmiştir.

Konuyla ilgili olarak, ceza hukuku alanından bir örnek vermek istiyorum. Söz konusu örnek, Prof Dr. Ersan Şen'in gazetede ki köşe yazısından alıntı olup, yazıda ilgili Yargıtay dairesinin esas ve karar numarası belirtilmemiştir¹¹. Söz konusu örnek olay şöyledir; Yargıtay 12. Ceza Dairesi, kamuoyuna mal olmuş bir sanatçının, tatil yaptığı yatında mayolu olarak ve bilgisi olmaksızın fotoğrafını çekip, bu hususu haber yapan ve fotoğrafını yayınlayan gazeteci hakkında Yerel Mahkemece verilen beraat kararını bozmuştur.

Yerel Mahkeme, sanatçıların kamuoyuna mal olan ve yaşantısı merak edilen kişiler olduklarını, bu sebeple evleri dışında görülebilecek yerlerde fotoğraflarının çekilmesinin özel hayatın gizliliğini ihlal suçunu oluşturmayacağını belirtmiştir.

Yargıtay 12. Ceza Dairesi ise, kamuoyuna mal olan bir kimsenin izni ve bilgisi olmaksızın, sırf bu kişinin kamuya açık alanda bulunduğundan bahisle fotoğrafının çekilmesi ve haber yapılmasının, kamuoyuna mal olan kişilerin konutları dışında özel hayatlarının olmadığı sonucuna yol açacağını ifade ederek, Yerel Mahkeme kararının bozulması gerektiğini belirtmiştir. Yargıtay, kamuoyunun merakı ile ilgisini birbirinden ayırmak gerektiğine, kamuoyuna mal olmuş insanların diğer insanlara göre daha sınırlı olsa da özel hayat haklarının olduğuna, kamuoyuna mal olduğu söylenen insanın mesleği ve tanınırlığı ile ilgili olmayan konularda özel görüntü veya haberlerinin basın hürriyeti, haber alma veya verme hakkı kapsamında koruma görmeyeceğini, koruma görebilmesi için, özel görüntü veya haberin önüne geçen ve kamuoyunu ilgilendiren bir bilginin paylaşılması gereğine işaret etmiştir.

Yargıtay, davaya konu eylemin "Özel hayatın gizliliğinin ihlali" başlıklı TCK m.134 ve bu suçun nitelikli hallerini düzenleyen TCK m.137 kapsamında değerlendirilmesini, buna göre özel hayatın gizliliğinin ihlali suçunun işlenip işlenmediğinin değerlendirilmesini istemiştir.

İnsan Hakları Avrupa Mahkemesi (Mahkeme) ise 7 Şubat 2012 tarihli von Hannover – Almanya (2) kararında; görüntünün, kişiyi diğer kişilerden ayıran özellikler içeren bir unsur olması sebebiyle bireyin karakterinin en önemli parçalarından birisi olduğunu belirterek, bir kimsenin görüntüsünün korunması hakkının, bireyin şahsi gelişiminin vazgeçilmez bir ögesi olduğunu belirtmiştir. Mahkemeye göre bu hak, bireyin görüntüsünün yayın ve yayımını reddetmesini de kapsamaktadır.

19 Eylül 2013 tarihli von Hannover – Almanya (3) kararında Mahkeme, Monako Prensesi Caroline von Hannover'ın eşi ile birlikte tatilde olduğu sırada ve bilgisi olmaksızın çekilen fotoğrafının, gazetede ünlülerin tatil evlerine ilişkin bir yazı ile birlikte yayımlandığı olayda, Alman mahkemelerinin bu haberin yayınlanmasının yasaklanması talebini reddetmesini, İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi'nin (Sözleşme) "Özel ve aile hayatına saygı hakkı" başlıklı 8. maddesinin ihlal edilmediğine karar vermiştir.

7 Şubat 2012 tarihli von Hannover – Almanya (2) kararında Mahkeme, özel hayata saygı

hakkı ile ifade özgürlüğü arasındaki dengeleyici kriterleri belirlemiştir. Bunlar; meselenin genel kamu yararına katkısı, şahsın ne derece tanındığı, önceki davranışları, haberin konusu, içeriği, şekli, sonuçları ve fotoğrafın hangi şartlarda çekildiği olarak belirlenmiştir.

8

Mahkeme, Alman Federal Anayasa Mahkemesi'nin Pensesin fotoğrafının genel kamu yararına katkısı olmadığına, ancak aynı sonuca fotoğraf ile birlikte verilen haber için varılamayacağına karar verdiğini ifade etmiştir. Alman Mahkemeleri, fotoğraf ile birlikte verilen haberin, ünlülerin yazlık evlerine ilişkin tercihlerine ilişkin olduğunu, bu sebeple genel kamu yararına katkı sağlamaya eğilimli olduğunu belirtmişlerdir.

İnsan Hakları Avrupa Mahkemesi, yazının Pensesin veya kocasının özel hayatına ilişkin herhangi bir bilgi içermediğini ifade ederek, haberin sadece fotoğrafı yayınlamak amacıyla yazılmadığına, yani haber ile fotoğraf arasında açıkça yapmacık (zoraki) bir bağlantı bulunmadığına karar vermiştir. Mahkeme, huzurdaki uyuşmazlığa konu fotoğrafın genel kamu yararına katkısı olduğuna hükmetmiştir.

Mahkeme ayrıca, başvuru ve eşinin kamuya mal olmuş kişiler olduğunu, bu bireylerin özel hayatlarının korunması taleplerinin, kamuya mal olmamış kişiler ile aynı şartlarda değerlendirilemeyeceğini belirtmiştir. Somut olayda Mahkeme, Alman mahkemelerinin başvuru ve eşi tatilde iken bilgileri olmaksızın çekilen fotoğraflarının yayınlanmasının yasaklanması talebini reddetmesini, Sözleşmenin 8. maddesini ihlal etmediğine karar vermiştir.

SONUÇ

Toplum hayatında yer alan kişilere ilişkin yapılan haberlerin yayınlanması, ancak bu kişilerin toplum içindeki rolleri bakımından faydalı olduğu ölçüde mümkün olmalıdır.

Yukarıda da belirtildiği üzere, kamuya mal olmuş kişilerin özel yaşamları, ancak topluma mal oldukları derecede sınırlanabilir. kişilerin belirli bir dereceye kadar, haklarında çıkan haberlere hoşgörü göstermelerinde kabul edilen ölçü, onların kamuya mal oluş derecesiyle doğru orantılı olmalıdır. Kişilerin toplum içinde belli bir şöhrete sahip olmaları, onların özel yaşamlarının bütün detaylarıyla basında yer almasını gerektirmemelidir.

Kaynakça

Mehmet Beşir Acabey, Basın Özgürlüğü ve Bu Özgürlüğün Bir Sınırı Olarak Kişilik Hakkı

Aydın Zevkliler, Kişilik Hakları,

Aslı Açıkgöz, Basın Yoluyla Gerçekleşen Kişilik Hakkı İhlallerinin Unsurları
(www.bilgi.edu.tr)

Kılıçoğlu, Hukuksal Sorumluluk,

Ersan Şen, 29.09.2013 tarihli köşe yazısı, t24.com.tr.

EK

Konuyla ilgili Yargıtay kararları